

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2023

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΛΟΥΚΑ του Σπορέως (Λουκ. ν' 5-15)

15' Οκτωβρίου 2023

Οί ακροατές του λόγου του Θεού, με κριτήριο την εξήγηση της παραβολής δια στόματος Αυτού του Κυρίου, όπως ακούσαμε στο σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα, διακρίνονται σε τέσσερις κατηγορίες. Θά ήταν δυνατόν μονολεκτικώς να χαρακτηρισθούν σε ελεύθερη απόδοση ως οί αναισθητοί, οί επιπόλαιοι, οί έκκοσμιευμένοι και οί γνήσιοι ακροατές του λόγου του Θεού. Η χειρότερη περίπτωση απ' αυτές τις κατηγορίες ακροατών είναι ή πρώτη, δηλαδή οί αναισθητοί, στους οποίους αναφέρονται οί παρακάτω σκέψεις.

Στό ανάγνωσμα ακούσαμε ότι *«καθώς (ό γεωργός) ἔσπερνε, μερικοί σπόροι ἔπεσαν στόν δρόμο καί ἤλθαν τὰ πουλιά καί τοὺς ἔφαγαν»*. Στήν εξήγηση τῆς παραβολῆς ὁ Χριστός εἶπε ὅτι *«μέ τοὺς σπόρους πού ἔπεσαν στό δρόμο ἐννοοῦνται ἐκεῖνοι στοὺς ὁποίους σπέρνεται ὁ λόγος καί μόλις τὸν ἀκούσουν, ἀμέσως ἔρχεται ὁ σατανὰς καί παίρνει τὸν λόγο πού ἔχει σπαρθεῖ στίς καρδιές τους»*.

Οί ἄνθρωποι αὐτοὶ δὲν ἔχουν τὴν ἀπαραίτητη προθυμία καί δὲν ἐκδηλώνουν διάθεση ταπεινῆς μαθητείας γιὰ τὴν ἀκρόαση τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ. Διακρίνονται απ' τοὺς ἄνθρώπους τῆς τρίτης κατηγορίας, τοὺς έκκοσμιευμένους, στό ὅτι ἐκφράζουν ἀμέσως τις ἀντιρρήσεις καί τις διαφωνίες τους ἀπέναντι στό περιεχόμενο τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, ἐπειδὴ ἔχουν τοποθετήσει τὴν λογική τους ὑπὲρ τὸ θελήματος τοῦ Θεοῦ. Η ὑπερβολικὴ ἐμπιστοσύνη στόν ἑαυτό τους καί γενικῶς στίς ἀνθρώπινες δυνατότητες ἀποδεικνύει ὅτι ἔχουν ἐπηρεασθεῖ ἀπὸ ἀθεϊστικὲς ιδεολογίες.

Τὸ ἔδαφος τῶν καρδιῶν γίνεται ἀκατάλληλο γιὰ τὴν καρποφορία τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, ἐπειδὴ στήν περίπτωση αὐτὴ ἤδη ἐκ τῶν προτέρων ἀπουσιάζουν οί ἀπαραίτητες προϋποθέσεις γιὰ τὴν ὑποδοχή του ἐκ μέρους τοῦ ἀνθρώπου. Τὸν καθοριστικὸ ρόλο γιὰ τὴν ὑπαρξιακὴ τοποθέτηση τοῦ ἀνθρώπου ἀπέναντι στόν Θεὸ παίζει ή προαίρεση, ή δεκτικότητα ή ή ἀπουσία της. Η προαίρεση αὐτὴ εἶναι ή ικανότητα τῆς ψυχῆς εἴτε νὰ ἀποδεχθεῖ τὸν Θεὸ εἴτε νὰ Τὸν ἀπορρίψει. Τὴν δευτέρη ἐπιλογή, δηλαδή τὴν ἀρνητικὴ, ἔχουμε δικαίωμα νὰ τὴν ὀνομάσουμε προκατάληψη.

Στὴν Παλαιὰ Διαθήκη εἶναι γραμμένο σχετικῶς ὅτι «εἰς κακότεχνον ψυχὴν οὐκ εἰσελεύσεται σοφία». Χωρὶς προσλαμβάνουσες παραστάσεις καινούργιες γνώσεις δὲν ἀποκτῶνται καὶ δὲν ἀφομοιώνονται. Οὐτε φταίει ὁ ἥλιος ποὺ ὁ τυφλὸς δὲν βλέπει. Βεβαίως, ἡ «κακοτεχνία» τῆς ψυχῆς, τὴν ὁποία θέλουμε νὰ περιγράψουμε, εἶναι σὲ ἀπόλυτο βαθμὸ ἐσωτερικῆ κατάστασι καὶ ἀσφαλῶς δὲν ἐξαρτᾶται οὔτε ἀπ' τὴν διανοητικὴ καλλιέργεια ἢ τὴν εὐφυΐα, οὔτε ἀπ' τὴν σωματικὴ ἀρτιμέλεια ἢ τὴν υἰαία.

Δυστυχῶς, ὅλα τὰ παραπάνω ἰσχύουν, ἐκτὸς ἀπ' τοὺς (λεγομένους) ἄθεους, καὶ γιὰ τοὺς αἰρετικούς, τὰ πρῶν μέλη τῆς Ἐκκλησίας. Μελετοῦν τὴν ἀγία Γραφή ἀλλὰ διαστρεβλώνουν τὸ γνήσιο πνεῦμα τῆς, ἂν καὶ διακρίνονται πάντοτε γιὰ τὴν κατὰ κόσμον παιδεία τους, μερικὲς φορές καὶ γιὰ τὴν ἀσκητικότητα τοῦ βίου τους. Πιὸ λυπηρὸ εἶναι ὅτι στὴν ὁμάδα αὐτὴ συγκαταλέγονται καὶ οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοί, οἱ ὁποῖοι συνήθως δὲν μελετοῦν τὴν Γραφή καὶ ἀπλῶς φωνάζουν «τηρεῖστε τὴν παράδοσι». Ἐννοοῦν συνήθως μία συνήθεια, ὅχι πάντοτε καὶ γιὰ ὅλους ὑποχρωτικὴ στὴν ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας, πολλὲς φορές καὶ ἐντελῶς ἐσφαλμένη. Βέβαιο εἶναι ὅτι δὲν κατανοοῦν τὴν διαφορὰ μεταξὺ τῆς Παραδόσεως (μὲ Π κεφαλαῖο) καὶ τῶν παραδόσεων (μὲ τὸ π μικρό).

Ἡ ὁμάδα αὐτὴ ἴσως εἶναι ἡ χειρότερη, ἐπειδὴ διατρέχει τὸν κίνδυνο ἀπ' τὴν ἀναισθησία νὰ προχωρήσει πρὸς τὴν πύρωσι. Σὲ ἓνα ὕμνο τῆς Παρακλητικῆς ψάλλουμε:

«Δυστυχῶς δὲν μιμήθηκα τὴν μετάνοια τοῦ τελώνη, ἀλλὰ καὶ δὲν ἔχω τὰ δάκρυα τῆς πόρνης, ἐπειδὴ ἡ πύρωσι τῆς ψυχῆς μὲ ἐμποδίζει νὰ διορθωθῶ, ἀλλὰ σῶσε με, Θεέ μου, Σὺ ποὺ εἶσαι εὐσπλαχνὸς καὶ φιλόανθρωπος».

π. Ν. Η.